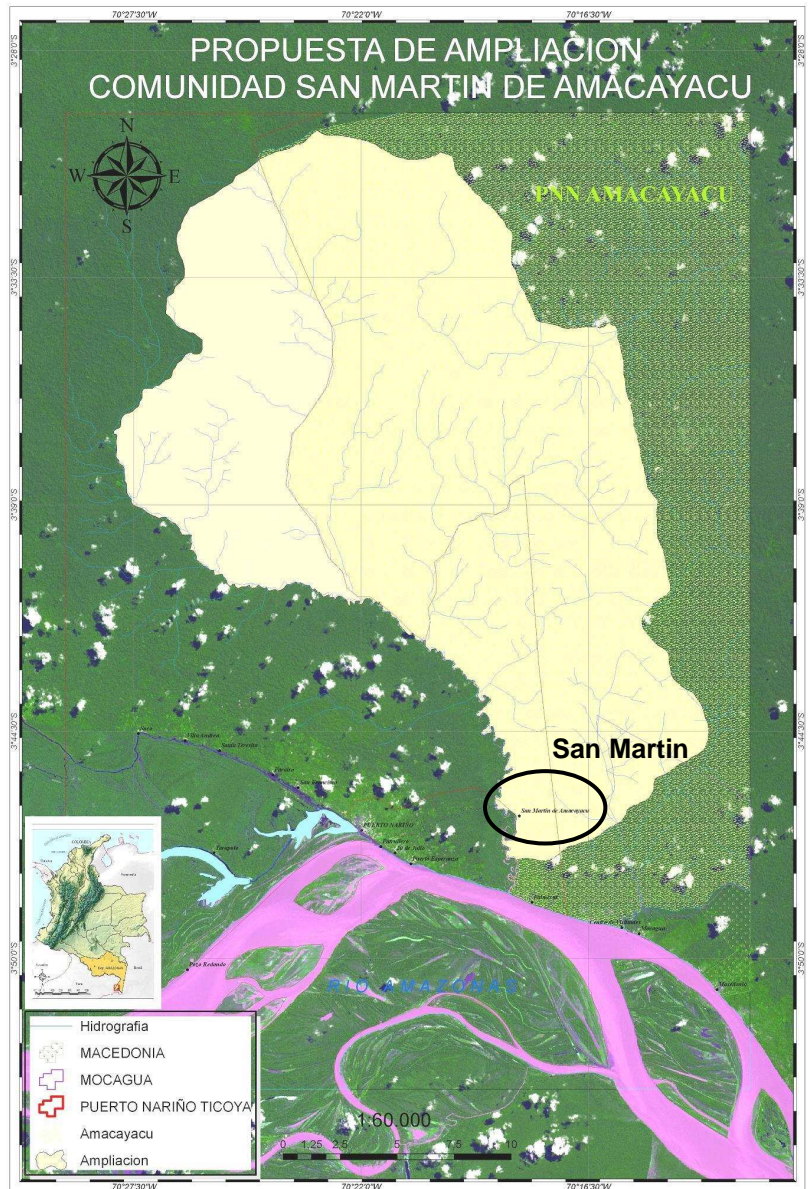

DE GRENSKAART IS AF!

Na bijna twee jaar ploeteren is het zo ver: de kaart van de grens van het voorouderlijke gebied van de Tikuna-indianengemeenschap 'San Martin de Amacayacu' is af! (zie kaartje hiernaast). Zoals u kunt zien is deze overigens nog in zodanige vorm, dat het voor u moeilijk is om u te oriënteren. Daarom staat er voor de duidelijkheid op de volgende pagina een benadering (!) van deze kaart, waarop de regio te zien is. Deze grens is bepaald aan de hand van de aanwezigheid van die plekken binnen dit gebied, die voor de mensen in San Martin een historische, ecologische of culturele betekenis hebben. Deze plekken zijn van tevoren op papier getekend en later is de grens rond dit gebied, die deze plekken bevat, in het veld uitgezet door de bomen te markeren. Daarna is men deze grens met een krachtige GPS nagelopen. Het gebied omvat grofweg tussen de 300 en 400 km².

Zo'n kaart is uniek in de regio en waarschijnlijk ook in Colombia. Net als San Martin hebben ook andere inheemse gemeenschappen hun grondgebied (alias reservaat) toegekend gekregen op basis van kaarten die op een overheidskantoor gemaakt zijn. Ook zijn deze grenzen over het algemeen niet gemarkeerd, wat leidt tot verwarringen die desastreuze gevolgen kunnen hebben, bijvoorbeeld wat betreft de lokatie van bomen voor de kap, of de jachtgebieden. Nu deze kaart af is als concreet product, wordt de gemeenschap bijzonder serieus genomen. Eerder was dit niet zo uitdrukkelijk het geval. Sommige overheidsinstellingen probeerden duidelijk de gemeenschap minder enthousiast te maken. Nu komen zelfs andere

gemeenschappen of bepaalde instellingen informeren over het proces, met vaak als laatste vraag of dit "project" niet uitgebreid kan worden naar hun eigen gemeenschap! Ondanks dit fantastische resultaat is het werk nog niet af: de kaart moet ook nog ingevuld worden met die genoemde belangrijke plekken. Om dit onderdeel mede te ondersteunen op logistiek en financieel gebied, verblijft Javier Diaz (Masters student en oude vriend) momenteel in San Martin de Amacayacu (zie foto: de tweede van rechts. Genomen tijdens de activiteiten). Want één opdracht

PRESENTATIE BIBLIOTHEEK

Woensdagavond 23 juli heb ik voor belangstellenden een presentatie gehouden in de bibliotheek van Baarle over de vorderingen van de mensen van San Martin de Amacayacu wat betreft het voorgaande en over het leven daar in het algemeen. Er waren videobeelden te zien, zodat iedereen een aardige indruk kreeg van de huidige situatie van deze gemeenschap en wat voor bijzondere resultaten elke kleine bijdrage mede tot stand heeft kunnen brengen aldaar.

Tot slot was er de gelegenheid voor vragen of opmerkingen, en een lekker drankje. Ongeveer 75 mensen waren aanwezig. Genoeg om extra stoelen te moeten aandragen zodat iedereen comfortabel kon zitten. Vóór de presentatie nog was begonnen, hadden verschillende handgemaakte unieke sieraden afkomstig uit het Amazonegebied al een nieuwe eigenares gevonden. Achteraf werd er wederom uitgebreid

gekeken, vergeleken en gekocht. Deze avond was goed voor 600 euro om de activiteiten van San Martin te steunen! De Small World Foundation wil de bibliotheek van Baarle, de bezoekers, fotografen en journalist bedanken voor de geweldige avond!!

BIJZONDERE RESULTATEN INDERDAAD...

Hier is al kort bij stilgestaan tijdens de presentatie in de bibliotheek, maar hierbij was niet iedereen aanwezig. Toch is het wel belangrijk om eens de nadruk te leggen op het verschil dat u als lezer mede gemaakt heeft voor de mensen in San Martin, aangezien dit zeker niet onderschat mag worden. Vaak zijn resultaten ook complex en niet makkelijk onder woorden te brengen. Ik zal het proberen! San Martin was natuurlijk al vóór mijn komst bezig met het nadenken over hoe de aanpak zou moeten zijn om hun voorouderlijk grondgebied terug te krijgen. Doordat zij er al zo duidelijk over nagedacht hadden, ben ik daarmee aan de slag gegaan door deze nieuwsbrief in 2005. Hierdoor, en ook door de fondsen van BothENDS en het NCIV, heeft de gemeenschap uiteindelijk kunnen beginnen met het waarmaken van hun droom. Want heel simpel gezegd: zonder financiële hulp zouden de dagelijkse bezigheden om families te voeden geen tijd overlaten om bijvoorbeeld in het bos bomen of andere plekken te gaan markeren. Er zou onmogelijk veel tijd besteed worden aan het verzamelen van voedsel in het bos, terwijl vrouw en kinderen thuis zonder man zitten, die voor vlees en vis zorgt. Zij kunnen wel een paar dagen bij familie eten, maar twee of drie weken is toch een ander verhaal. Zelfs met het meegenomen eten moeten de mensen die deze plekken gaan markeren

nóg wel eens een dier jagen in het bos, en komen ze nóg mager terug door het harde werken... Doordat de gemeenschap het werk heeft kunnen waarmaken op hun eigen manier en op hun eigen tempo, is het resultaat ook zonder twijfel ook meer eigen voor de mensen. Waar wij in Nederland kort en bondig over vergaderen tussen bestuurders, moet daar vaak veel langer over gediscussieerd en gepraat worden met iederéén. Hierdoor is het

iederéén duidelijk waar ze mee bezig zijn. Ook al zijn meningen en argumenten soms verdeeld (zoals normaal is): iedereen staat er op zijn manier achter en kan het verwoorden en verdedigen tegenover mensen van buiten. Deze vergaderingen of besprekingen duren daarom vaak de hele dag, en om dit mogelijk te maken, is het nodig dat er voor eten wordt gezorgd, zodat men niet halverwege moet onderbreken om een paar uur te gaan koken. Op de foto is te zien hoe iedereen dan tijdens of na zo'n gelegenheid borden en pannen gaat halen om in de rij te gaan staan om samen te eten. De activiteiten van de gemeenschap zijn ook een inspiratie geweest voor jongeren. San Martin is verdrietig geweest om het "verlies" van een veelbelovende jongeman die een dik jaar geleden naar een andere gemeenschap vertrokken is voor een baan als leraar. Nu is deze jongeman echter zijn opgedane vaardigheden wat betreft het thema "voorouderlijk grondgebied" aan het toepassen aldaar! De gemeenschap wordt zo langzamerhand steeds serieuzer genomen en dat heeft consequenties voor de weg die zij aan het bewandelen zijn: ze worden vaker betrokken bij vergaderingen van andere instanties, of eerder geraadpleegd als er iets moet gebeuren. Fantastisch toch? Daar gaat het nu allemaal om! U heeft dit mede mogelijk gemaakt en ik hoop dat u dit blijft doen!

Het is de moeite zeker waard!

Wilt u samen met de Small World Foundation steun bieden aan de mensen van de indianengemeenschap San Martin de Amacayacu, een cadeautje ontvangen én op de hoogte blijven van de lokale ontwikkelingen in deze verre uithoek van Colombia?

Maak dan jaarlijks 15 of 17 euro* (of meer..!) over op Rabobank rekeningnummer 13 27 26 203 t.n.v. Stichting SMALL WORLDFOUNDATION te Baarle-Nassau, o.v.v. 'nieuwsbrief' en Uw naam. Vergeet niet zo spoedig mogelijk ook uw post- of e-mailadres door te geven (al naar gelang hoe u de nieuwsbrief wilt ontvangen):

Tonny van Gils (tonnyvangilspals@hotmail.com)
Ghil 12
5111 ED Baarle-Nassau
0135078003

*15 euro voor ontvangst per email, 17 euro voor ontvangst per post. **Belangrijk:** de stichting is aangemerkt als ANBI waardoor bijdragen van boven de 60 euro in principe belastingaftrekbaar zijn!!

Nogmaals, de bijdragen zullen uitsluitend besteed worden aan de ontwikkeling en uitvoering van de lokale initiatieven, onder mijn persoonlijke begeleiding. De uitgaven zullen zoveel mogelijk vermeld worden in de nieuwsbrieven. Voor alternatieve (vormen van) bijdragen, graag informeren bij bovenstaand adres. U kunt zich te allen tijde opgeven voor de nieuwsbrief. Wanneer u graag één of meerdere edities van deze nieuwsbrief (nogmaals) wilt ontvangen via email of in print, neem dan ook contact op of kijk op de website: www.smallworldfoundation.org.

Bij voorbaat dank namens San Martin de Amacayacu en tot ziens, Heike van Gils.